08/10/2019

107η Επέτειος Απελευθέρωσής της Λήμνου

/ Επικαιρότητα

«Η Λήμνος γιορτάζει σήμερα την 107η Επέτειο Απελευθέρωσης από τον τουρκικό ζυγό και συμμετέχω ως εκπρόσωπος της κυβέρνησης στις επετειακές εκδηλώσεις του νησιού».

Το παραπάνω ανέφερε ο υφυπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για τον Απόδημο Ελληνισμό και Εκκλησιαστικά Θέματα, Αντώνης Διαματάρης, σε ανάρτησή του στο διαδίκτυο, ευρισκόμενος στο ακριτικό νησί για τους εορτασμούς των 107 χρόνων από την Απελευθέρωσή του, στις 8 Οκτωβρίου 1912.

Ο κ. Διαματάρης, υπενθυμίζεται κατάγεται από τη Λήμνο και συγκεκριμένα το χωριό Θάνος και εγινε δεκτός με θέρμη από τους κατοίκους του ακριτικού νησιού, στην πρώτη επίσημη επίσκεψή του, από ανάληψης καθηκόντων, μία τόσο σημαντική ημέρα για τον τόπο.

Το πρωί της Τρίτης, 8 Οκτωβρίου, παρακολούθησε την αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ενώ στη συνέχεια, πριν την παρέλαση, κατέθεσε στεφάνι και εκφώνησε

ομιλία.

«...Ποτέ δεν σταμάτησα να σκέπτομαι, να αγαπώ, να ταυτίζομαι με το χωριό και το νησί μου. Είναι το νησί του αείμνηστου πατέρα μου Ηρακλή. Που ας είναι αυτή η ομιλία μου ένα μνημόσυνη στη μνήμη του.

»Η Λήμνος για μένα δεν είναι ένα όποιο νησί. Είναι το νησί. Είναι η άγκυρά μου. Είναι το σημείο αναφοράς μου. Ο ανεπανάληπτος Κωνσταντίνος Καβάφης μας λέει, στο περίφημο ποίημά του Ιθάκη, Πάντα στον νου σου να 'χεις την Ιθάκη. Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου.

Και να που επέστρεψα μαζί με την αγαπημένη σύζυγό μου τη Λίτσα «γεμάτος εμπειρίες και γνώσεις», όπως μας συμβουλεύει ο ποιητής», ανέφερε.

Το πλήρες κείμενο της ομιλίας του ΥΦΥΠΕΞ, Αντώνη Διαματάρη

Σεβασμιώτατε,

Αγαπητοί συντοπίτες,

Είναι ιδιαίτερη τιμή και συγκίνηση να βρίσκομαι στον τόπο που γεννήθηκα, στην αγαπημένη μας Λήμνο, και να εκπροσωπώ τον πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη, στη σημερινή επέτειο της απελευθέρωσης του νησιού μας από τους Τούρκους.

Ο Κυριάκος μου ζήτησε να σας μεταφέρω ότι θα ήταν σήμερα μαζί μας αν δεν είχε προγραμματιστεί να ταξιδέψει στο Καϊρο για μια τριμερή συνάντηση κορυφής, Ελλάδας, Κύπρου και Αιγύπτου.

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Οπως πιθανόν να γνωρίζετε έχω γεννηθεί και μεγαλώσει στο χωριό Θάνος και αφού τελείωσα το Λύκειο της Μύρινας μετανάστευσα, μαζί με την οικογένειά μου, στη Νέα Υόρκη.

Από τότε πέρασαν πέντε δεκαετίες. Σπούδασα, έκανα καριέρα, απέκτησα την δική μου οικογένεια και παιδιά.

Αφιέρωσα τον εαυτό μου στην υπηρεσία της ομογένειας της Αμερικής και του έθνους μας εκδίδοντας την ημερήσια εφημερίδα – την μόνη ημερήσια εφημερίδα του απόδημου ελληνισμού- του Εθνικού Κήρυκα και αργότερα την αγγλόφωνη εφημερίδα National Herald .

Στα χρόνια αυτά γνώρισα πολλούς ανθρώπους, τιμήθηκα πολλές φορές, ταξίδευσα τον κόσμο, έκανε άλλους φίλους.

Ξεπέρασα κατά πολύ ακόμα και αυτά τα όνειρα που όταν ήμουν παιδί έκανα όταν περπατούσα από το χωριό μου στη μάνδρα μας…

Ποτέ δεν σταμάτησα να σκέπτομαι, να αγαπώ, να ταυτίζομαι με το χωριό και το νησί μου.

Είναι το νησί του αείμνηστου πατέρα μου Ηρακλή. Που ας είναι αυτή η ομιλία μου ένα μνημόσυνη στη μνήμη του.

Η Λήμνος για μένα δεν είναι ένα όποιο νησί. Είναι το νησί. Είναι η άγκυρά μου. Είναι το σημείο αναφοράς μου.

Ο ανεπανάληπτος Κωνσταντίνος Καβάφης μας λέει, στο περίφημο ποίημά του Ιθάκη,

Πάντα στον νου σου να ‘χεις την Ιθάκη.

Το φθάσιμον εκεί είν’ ο προορισμός σου.

Και να που επέστρεψα μαζί με την αγαπημένη σύζυγό μου τη Λίτσα “ γεμάτος εμπειρίες και γνώσεις,” όπως μας συμβουλεύει ο ποιητής.

Επιστρέψαμε γιατί μας το ζήτησε ο Κυριάκος. Επιστρέψαμε ακόμα γιατί πιστεύουμε ότι μπορούμε να συσφίξουμε ακόμα περισσότερο τις σχέσεις της μητέρας πατρίδας με τους απόδημους. Οπως για παράδειγμα να τους δώσουμε το δικαίωμα της ψήφου από τα μέρη που ζουν.

Κι επέστρεψα σε θέση ευθύνης. Ο πρώτος – όσο απίστευτο κι αν είναι – Λήμνιος υφυπουργός. Και μάλιστα υφυπουργός Εξωτερικών αρμόδιος για τον απόδημο ελληνισμό.

Αδέλφια Λημνιές και Λήμνιοι

Σας διαβεβαιώ ότι δεν ξέχασα πολλά- αν ξέχασα κάτι- από τα παιδικά μου χρόνια εδώ.

Ούτε από τους εορτασμούς αυτής της μεγάλης επετείου.

Θυμάμαι πολύ καθαρά, τότε που νεαροί μαθητές του Γυμνασίου, με καπέλα, αφού παρελαύναμε, συνήθως με ψυχρό καιρό, μας έφερναν εδώ στον ίδιο χώρο, οι

καθηγητές μας για να ακούσουμε τον πανηγυρικό της ημέρας.

Και θυμάμαι ακόμα ότι εγώ, ο Γιώργος, ο Αντώνης- Θεός σχωρέστον- ο Αλέκος, ο Λάκης και άλλοι, κάναμε αστεία μεταξύ μας, αντί να ακούμε τον ομιλητή.

Είχαμε την δικαιολογία ότι ήμασταν παιδιά.

Γιατί αυτή η επέτειος, η επέτειος της απελευθέρωσης αυτού του ιερού βράχου που λέγεται Λήμνος, είναι μια σπουδαία επέτειος.

Και μόνο η σκέψη ότι θα μπορούσαμε να παραμείνουμε τουρκικό νησί ή η σκέψη ότι θα μπορούσαμε να είχαμε την τύχη της Ιμβρου και της Τενέδου είναι αρκετή για να μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος της επετείου.

Δεν ήταν αυτονόητο ότι η Λήμνος θα απελευθερονώταν. Ηταν προϊόν του στρατηγικού νου ενός μεγάλου πολιτικού, του Ελευθερίου Βενιζέλου και ενός μεγάλου ναυάρχου του Παύλου Κουντουριώτης που την έκαναν δυνατή.

Τα γεγονότα λοιπόν εν συντομία της απελευθέρωσης, είναι ως εξής, κι ελπίζω όπως οι σημερινοί μαθητές θα τα παρακολουθήσουν:

Σαν σήμερα, στις 8 Οκτωβρίου 1912, μόλις πριν 107 χρόνια, ο αρχηγός του ελληνικού στόλου, ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης και ένα άγημα του Ελληνικού στόλου, υπό τη διοίκηση του Ταγματάρχη Ιουλιανού Κονταράτου, εκδίωξαν τις δυνάμεις της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Η Λήμνος ήταν πια ελεύθερη.

Τρεις μέρες πριν, στις 5 Οκτωβρίου είχε κηρυχτεί η έναρξη του Α’ Βαλκανικού πολέμου. Επρόκειτο για μια κρίσιμη καμπή της Ιστορίας η οποία σηματοδότησε την αρχή του τέλους της οθωμανικής παρουσίας σε ευρωπαϊκά εδάφη.

Τον Οκτώβριο του 1912, με την έναρξη του Α’ Βαλκανικού Πολέμου, ο ελληνικός στόλος με το θωρηκτό ‘’Γ. Αβέρωφ’’, απέπλευσε προς τα Δαρδανέλια.

Η προμήθεια του θωρηκτού κατέστη δυνατή από το ποσόν που παραχώρησε με τη διαθήκη του στο Ταμείο Εθνικού Στόλου το 1899 ο Γεώργιος Αβέρωφ, ένας από τους μεγαλύτερους εθνικούς ευεργέτες, ένας Απόδημος Έλληνας της Αλεξάνδρειας.

Η εποποιία του 1912-1913 όπως και όλοι οι απελευθερωτικοί αγώνες του Γένους, αποδεικνύουν ότι στις κρίσιμες εθνικά στιγμές απαιτείται υπευθυνότητα, σύμπνοια, και ομοψυχία απέναντι στις προκλήσεις της Ιστορίας.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η Πατρίδα μας, έχει ανάγκη αυτή την ομοψυχία και σύμπνοια. Τις στιγμές αυτές θα πρέπει όλοι να αναλογιστούμε το ρόλο και την ευθύνη που μας αναλογεί. Έχουμε χρέος να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να βγάλουμε την χώρα από το τέλμα των τελευταίων ετών. Βρισκόμαστε στο μεταίχμιο σημαντικών αποφάσεων. Οι προκλήσεις των καιρών απαιτούν υπευθυνότητα, γνώση και εθνική συσπείρωση.

Στις αρχές του 21ου αιώνα, οραματιζόμαστε μια Ελλάδα η οποία θα είναι οικονομικά, πολιτισμικά και στρατιωτικά ισχυρή, συν-διαμορφωτής των εξελίξεων και υπολογίσιμη δύναμη στη νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Στο όραμα αυτό οι απόδημοι Έλληνες μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο. Η παρουσία του Ελληνισμού σε 140 χώρες της υφηλίου, καθώς και η δικτύωση και συμμετοχή του σε όλα τα δρώμενα των νέων του πατρίδων, αποτελούν παράγοντα ισχύος τον οποίο οφείλουμε να αξιοποιήσουμε.

Με προγραμματισμό και συνέπεια μπορούμε να αντιμετωπίσουμε επιτυχώς όλες τις μεγάλες προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος, επαναφέροντας την πατρίδα μας στον δρόμο της προόδου, της ανάπτυξης και της ευημερίας. Προς αυτήν την κατεύθυνση εργάζεται σκληρά η ελληνική κυβέρνηση, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των απανταχού Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

Πηγή: www.ekirikas.com